

*Til dig,
der lever et usikkert,
skrøbeligt, fleksibelt,
alternativt, undertiden
vidunderligt arbejdsliv,
som kræver forklaring
til alle familiefester,
fordi det ikke minder
om det 8-16-job, din
onkel har haft de sidste
30 år.*

DM x Flexwerker

Indholdsfortegnelse

Forord.....	2
Et forandret og usikkert arbejdsmarked.....	4
Det værste og det bedste.....	10
Brevkassen 1.....	12
Prekært barn, mange navne.....	16
SMS#1.....	18
Du har faktisk rettigheder!.....	24
Du er ikke dit CV.....	28
Svært at sige nej til gratis arbejde, men.....	30
Brevkassen 2.....	32
Inspiration til organisering og handling.....	36
Angry Email Response.....	39
SMS#2.....	40
Prekært pensum.....	44

Hey, lad os afklæde os den romantiske drøm om drømmejobbet

– særligt når det er dårligt betalt

De jobs, mange DM'ere bestrider, bliver ofte opfattet som vanvittigt fede: som drømmejobs. Og i et virvar af ambitioner, forhåbninger og lyst til at arbejde kan vi sagtens komme til at romantisere dem som en slags bohemelivsførelse, hvor grænserne mellem arbejde og fritid flyder sammen i skøn harmoni. Hvor vi arbejder med det, vi brænder for. Men den hårde sandhed er, at det for mange er et liv med kronisk usikkerhed. Forholdene for arbejdet er grænseløse og tvinger os til at drive rovdrift på vores menneskelige ressourcer. Jagten efter muligheder, penge og synlighed er konstant. Pension, løn under sygdom og betalt barsel er ikke nødvendigvis noget, vi kender til.

I Flexwerker øver vi os på at afklæde os den romantiske drøm om de megafede drømmejobs – med de tilhørende megafede bohemeliv – og i stedet se på, hvad der ligger bag. Hvilke arbejdsvilkår har vi? Og hvad gør vilkårene ved os som mennesker? Man kan også kalde det god gammeldags arbejdskritik.

Den britiske økonom Guy Standing, forfatter til *Prekariatet – en ny farlig klasse* (2011), skriver blandt andet, at et usikkert arbejdsliv kan føre til et prekariseret sind: Et sind der ikke ved, hvad det skal bruge sin tid på: Netværk? Opkvalificering? En opgave her, en opgave der? Jobsøgning, CV-optimering? Det kræver meget arbejde at få arbejde!

I dette lille hæfte vil vi hjælpe det prekariserede sind og fortælle dig, at du ikke er alene. Du får forskellige bud og perspektiver på det usikre arbejdsliv (råt for usødet, sorry...), men vi ønsker ikke kun at tale om de negative konsekvenser ved atypisk arbejde; der er også muligheder og potentialer. Fx er fleksibilitet en ret fed ting, som måske kan vise vejen mod et bedre, mere meningsfuldt arbejdsliv?

Vi håber, at hæftet inspirerer til at tale om arbejdsvilkår og arbejdsliv, og vi håber, at det giver mod på både handling og organisering: De usikre ansættelser er et strukturelt problem, som vi skal løse sammen, yes?

Flewerker og DM

Et forandret og usikkert arbejdsmarked

Lidt om de strukturelle udfordringer og de individuelle konsekvenser

13 procent af DMs medlemmer er beskæftigede i midlertidige stillinger, og blandt de unge medlemmer er tallet endnu højere. Prekarisering er altså først og fremmest ikke et individuelt men et strukturelt problem. Og det er måske den allervigtigste pointe, du skal tage med dig fra dette hæfte. Men når det er sagt, kan det stadig være helt vildt besværligt og nedslående at være i en usikker position på arbejdsmarkedet. Især hvis man ikke har valgt det selv. Og også nogle gange selvom man har.

Prekarisering versus prekariatet

Når der bliver talt om et arbejdsmarked med usikre ansættelser, taler man ofte om prekarisering eller prekariatet. Prekarisering henviser til en proces, hvorimod prekariatet henviser til en samfundsklasse. Lad os starte med prekariatet. Prekariatet er sammensat af to ord: prekær + proletariat. Det blev coiné af den engelske økonom Guy Standing i 2011. Med begrebet beskriver han en klasse, der består af flere forskellige grupper, fx 1) Den vrede hvide mand, som er kørt over af globaliseringen 2) Migrantarbejderen, som rejser fra sit hjemland for at få arbejde (fx platformsarbejdere på dårlige vilkår) 3) Akademikeren, som arbejder i projektansættelser, midlertidige ansættelser, er kombinatører mm. Dét, grupperne har tilfælles, er usikre arbejdsvilkår og et prekariseret sind, der altid tænker på, hvordan man mon kan få eller finde nyt arbejde. Prekarisering beskriver som sagt en proces, hvor usikre ansættelsesformer bliver mere og mere udbredt og rammer flere og flere mennesker.

Desuden kan man kan være mere eller mindre ramt af et prekært arbejdsliv, og man kan hurtigt forlade en prekær stilling, hvis man får et fast arbejde. Man kan være i en usikker stilling frivilligt eller ufrivilligt, og alt efter hvem man er, kan man have privilegier midt i det prekære.

Organisering versus individuelle sjæle, der skøjter forvirret rundt

Det er svært at organisere os med usikre ansættelser, fordi vi er spredt over hele arbejdsmarkedet: måske er der blot én enkelt projektansat på en hel arbejdsplads. På den måde er det en helt anden organiseringsopgave end den, fagbevægelsen i sin tid stod overfor, og som førte til kollektive overenskomster og et tillidsrepræsentantsystem på arbejdspladserne. Desuden lever vi i en tid, hvor vi er blevet mere individualiserede og vant til at kæmpe vores egen sag, og hvis man ikke vinder den, kan man føle sig som en fiasko. Netop fiaskoen har vi ikke lyst til at identificere os med,

og det kan være ubehageligt og tabubelagt at indse, at "jo, jeg er sørme en af dem med en prekær position på arbejdsmarkedet". Det kan kræve en del selv-erkendelse, indrømmelser og en *shit*-agtig fornemmelse i kroppen. MEN organisering er muligt. Forandring af vores arbejdsmarked er mulig. Det vidner historien om, det handler blot om at sætte kursen sammen. Udover organisering er der også en hel del andre handlinger og initiativer, man kan søge hjælp i. Dem kan du blandt andet finde i afsnittet "Inspiration til organisering og handling".

Frivilligt versus ufrivilligt

Man kan let forestille sig solo-freelanceren, der nyder sin arbejdstilværelse, hopper fra den ene spændende opgave til den anden og formår at holde dårlig betaling og usikkerhed ud i strakt arm. Personen nærmest nyder de frie horisonter, som usikkerheden bringer med sig. Modsat er der også personen, der længes efter større tryghed, og som utallige gange har forsøgt at få midlertidige ansættel-

ser til at blive til faste, og som har måtte sande, at vi lever i en brutal virkelighed, hvor det, der engang var det normale: faste fuldtidsansættelser, nu kun sker efter en lang, hård kamp på arbejdsmarkedet, tilsat en god portion tilfældighed og netværk. Og så er der alle dem midt imellem, som både nyder friheden og kæmper med usikkerheden.

“ Kort sagt handler prekarisering om, at menneskers samfundsmæssige eksistensvilkår gøres systematisk usikre, den daglige livsførelses kvalitet og niveau samt forventningerne til fremtiden trues, og det bliver vanskeligt, undertiden umuligt, ved egne kræfter at opretholde et værdigt socialt og kulturelt liv på et acceptabelt historisk niveau

Prekarisering – og akademisk arbejde
Gleerup et al. 2018

Indre versus ydre konsekvenser

Et fragmenteret og ustabilt arbejdsliv har selvfølgelig nogle konsekvenser. De handler både om ydre forhold som manglende rettigheder og dårlig økonomi og alt det indre og mere u håndgribelige men lige så vigtige som fx manglende fagligt tilhørsforhold, stres, angst og øget ud-sathed i forhold til fx sexisme. Det kan være hård læsning, især hvis man genkender konsekvenserne fra sit eget liv, og det er derfor, det er så vigtigt at tale om og organisere sig med ligsindede.

Bevidst versus ubevidst

Ligesom man kan være frivilligt eller ufrivilligt prekært beskæftiget, kan man også være bevidst eller ubevidst om sine arbejdsvilkår og rettigheder. De fleste har fx oplevet prekære arbejdsvilkår som ungarbejder, fx som tilkaldvikar eller ansat uden en egentlig kontrakt. De prekære ungejobs er så normale, at ingen sætter spørgsmålstejn ved forholdene. Sådan er det bare, og ingen skal jo være i den slags jobs særlig længe. Det samme er på mange måder på spil, når vi taler om

prekært arbejde efter endt uddannelse: Det er normalt at lave gratis arbejde og acceptere dårlige vilkår i en periode for at få noget på CV'et. Derfor kan vi komme til at gå rundt i en ubevidst tåge af, at *"det er nok normalt"*, *"det er nok bare mig"* og *"det går nok over"*. Men der et enormt potentiale i at blive bevidst om den position, man har på arbejdsmarkedet, og hvilke rettigheder man mangler. For når vi er bevidste om, at vi er mange i samme position, kan vi organisere os og sammen kræve forandring på arbejdsmarkedet.

Indre konsekvenser: Mental sundhed og identitet

- Usikkerhed i sit faglige tilhørsforhold
- Frustration
- Stress og depression
- Angst og følelse af fremtidsløshed
- Ensomhed
- Præstationspres
- Overpræstation

Ydre konsekvenser: Rettigheder og arbejdsvilkår

- Grænseløshed
- Jobsikkerhed og kontraktuelle forhold
- Lønniveau
- Ferie, barsel, pension
- Løn under sygdom
- Opsigelsesvarsel
- Velfærdsydelser
- Kreditværdighed
- Mobilitet
- Efteruddannelse

Det værste og det bedste

Det værste er
at jeg altid tæller huslejer
at jeg bekymrer mig om ferie
og sygdom uden løn

Det værste er
det opsøgende arbejde
pengesnak, netværk, opportunities
at jeg hele tiden skal råbe: ta mig

ting som:
at holde mig til
at gøre karriere
at være på
at være i konkurrence
er det værste

alt det der starter med u er det værste:
usikkerheden, uforudsigeligheden, ustabiliteten,
udløbsdatoen

at forhandle løn
og ikke tjene nok er det værste
at forhandle løn
og stadig ikke tjene nok er det værste

datoen forude hvor jeg skal finde noget nyt
en knude i brystet jeg hele tiden kan mærke

jeg har nul rettigheder, jeg hører ikke til

Det er det værste for mig.

Det bedste er
at spise frokost når jeg vil
ost med kapers eller mayo
ingen fast indkomst men heller ingen chef
det er det bedste for mig

det bedste lyder som en løgn
som noget jeg siger til Jobcenteret:
jeg får mangeartede kompetencer
mange forskelligartede kompetencer
jeg prøver mange forskellige jobformer af
jeg er meget motiveret

det bedste er
at arbejde når jeg gider
nye ansigter for hvert projekt
at jeg ikke behøver indgå på en arbejdsplads
er det bedste
at jeg bestemmer over min egen tid

det bedste er
friheden
friheden til at sige nej
fri fra ord som:
performance indicator
hamsterhjul
rutiner
leder

jeg ikke er bundet, jeg hører ikke til

Det er det bedste for mig.

Sådan gjorde vi:

Vi spurgte ud på Instagram: *Hvad er det værste ved løst arbejde? Og hvad er det bedste?*
Svarene, vi fik, har vi skrevet sammen til et digt med et kollektivt "jeg". Digtet er inspireret af Søren Ulrik Thomsens digt "Det værste og det bedste" (2002). Søren Ulrik Thomsen er inspireret af Charles Bukowski's digt "The Worst And The Best" (1977). På den måde fører vi kopi-traditionen videre.

Brevkassen

Kære brevkasse

Jeg blev færdig med min uddannelse for et år siden. Jeg har læst kommunikation. Siden da har jeg haft et midlertidigt job som kommunikationsmedarbejder, jeg har freelancet lidt, arbejdet lidt i en cafe og været i virksomhedspraktik. Jeg er ikke helt sikker på, hvad der skal blive af mig arbejdsmæssigt; for at være ærlig har jeg det meget godt med at være på dagpenge. Jeg beskæftiger mig med diverse projekter og for et par måneder siden hjalp jeg en ven med at lave PR på den bog, han havde skrevet. Jeg synes opgaven lød sjov og relativt spændende, og bogen var vigtig. Jeg udførte jobbet gratis og tænkte ikke så meget mere over det. For nyligt har jeg igen sagt ja til at hjælpe to venner med PR-arbejde på deres bog, der udkommer snart. Igen har de ikke råd til at betale - at udgive bøgerne er i forvejen en

underskudsforretning, og arbejdet ville slet ikke blive udført, hvis ikke jeg gjorde det gratis.

Jeg kan lide arbejdet og vil gerne hjælpe - men jeg laver jo reelt set gratis arbejde...

Så kære brevkasse: Jeg finder det svært at vide, hvornår jeg skal trække en grænse. Hvornår skal jeg sige nej til at udføre gratis arbejde? Altid? Og hvor meget bidrager jeg til at erodere kulturbranchen generelt?

Kh en der åbenbart glædeligt jobber gratis, suk!

Svar 1

Kære dig der jobber gratis

Er du godt klar over, at du underbyder alle andre kulturarbejdere ved at sige ja til at arbejde gratis? At du er überpriviligeret, fordi du overhovedet har mulighed for at tage gratis arbejde ind? Stop det!

Det er det hårde svar, men også det forkerte. Det unuancerede. For sandheden er, at vi er mange som dig. Mange der søger rundt i nogle brancher, som konsekvent er underbemidlede. Og det er mega dilemmafyldt.

Det kan virke som den eneste vej ind i noget mere permanent at sige ja til gratis arbejde. Og ekstra komplekst bliver det, når arbejdet også er ens passion. For hvornår er det arbejde, og hvornår er det, som du selv udtrykker det, sjov. Men det går altså ikke...

Ved at sige ja til gratis arbejde underminerer vi både vores personlige værdi og vores muligheder for at få ordentlig betaling i fremtiden. Vi underbyder andre og ødelægger vores muligheder for kollektivt at kæmpe for en bedre løn til alle. I et større perspektiv er det altså en super dårlig strategi. Plus, man kan ikke betale sin husleje i rødvin. Jeg håber, at dine forfatter- venner tænker dig ind,

næste gang de planlægger at udgive en bog. Giver dig en bid af deres kunstlegat? Søger nogle midler sammen med dig? Lægger pres på forlagene for at tænke god promovoring ind? Hiver fat i jeres fagforeninger og brancheforeninger, som kan arbejde politisk for at forbedre vilkårene i kulturbranchen.

Det er ikke kun et individuelt men et kollektivt ansvar at komme ulønnet arbejde til livs. For det handler om de strukturer, der tvinger os til at udbyde vores arbejde gratis. Det er min vigtigste pointe til dig <3

Kh Anne fra Flexwerker

Svar 2

Kære dig der jobber gratis

Tak for dit dilemma. Et helt klassisk et af slagsen, når vi ser på kulturbranchen. Interesstimer, gratis arbejde og CV-ræs vil man uomtvisteligt støde på, når man vil have foden indenfor her. Og det er altså helt for-

ståeligt hårdt at skulle navigere i!

For din egen, og for branchens skyld, skal du overveje, hvad din pris er: Hvad er dit arbejde værd? Hvis du ingenting får for dit arbejde, så vil det være svært at overbevise de næste om, at du skal have noget for at arbejde for dem - og dagpengene, de varer ikke for evigt, vel?

Nemt er det selvfølgelig ikke. For alle de andre udfører også gratis arbejde, og derfor vil der altid være en konkurrent klar, som er klar til at tage gratis-jobbet, hvis du takker nej til det. Og så er du dén erfaring ringere. Løsningen her ligger på to planer: Et individuelt og et kollektivt.

Kollektivt skal vi have sagt fra: Vi skal stå sammen som branche og sige fra overfor organisationer, som skamløst gør brug af gratis arbejde. Det er selvfølgelig noget, vi i DM arbejder for, men du kan

også selv bidrage fx gennem et af de aktive netværk eller gennem det politiske arbejde i DM.

Før det kollektive er løst, så må du finde ud af, hvad der er bedst for dig: Dagpengene løber ud - og hvad så? Du har brug for at lægge en plan for hvordan du får de erfaringer, du har brug for. Du har brug for at finde ud af, hvad der giver dig energi i dit arbejdsliv. Når du har styr på det, så skal du blive klar på, hvad dét er værd og hvordan du får solgt det bedst muligt til din fremtidige arbejdsgiver.

Det kræver arbejde, research og netværk at finde ud af, så kom ind forbi DM til en snak. Vi kan både hjælpe dig ift. din karriere, og hvad der giver mening for dig, hvordan du prissætter dine ydelser og ikke mindst hvordan du kan engagere dig i kampen mod gratis arbejde.

Mange hilsner
Line Funch, Konsulent DM

Prekært barn... ledig
løstansat honorarlønnet
atypisk beskæftiget
prekært ansat
deltidsansat vikar
midlertidigt ansat freelancer
kombinator Løsarbejder
projektsansat
tidsbegrænset ansat
arbejdsløs
flexwerker mange navne...

SMS

Vi har sms'et med to af DMs medlemmer, som forsøger at navigere på et usikkert arbejdsmarked. Læs med og få indblik i deres hverdage i Sønderjylland og København.

Hej K

Jeg har glædet mig til at sms'e med dig. Skinner solen også hos dig? 🌞 Vil du ikke starte med det faktuelle og fortælle mig lidt om din uddannelsesbaggrund og din arbejdssituation?

Kh

Hej Anne! Håber du har det godt. Her skinner solen, og fuglene kvidrer udenfor mit hjemmekontor 🐦 Jo, jeg er kandidat i litteraturvidenskab fra KU og NTNU i Trondheim. Nu arbejder jeg freelance som oversætter og korrekturlæser. Jeg har en del forskellige opgaver, nogle spændende og en del kedelige. Arbejdsmængden og sikkerheden varierer meget, men jeg nyder friheden ved at arbejde for mig selv. Jeg bor i en landsby i Sønderjylland, hvor min mand arbejder som højskolelærer. Jeg spiser frokost på højskolen, og lærerne der er på en måde også mine kolleger. Til efteråret flytter vi til Ebeltoft for at starte en ny højskole, og da forventer jeg at mit arbejdsliv vil ændre sig en del. Jeg elsker at finde på nye projekter og keder mig let hvis tingene bliver for ensformige. Kh Kaia

Uj, det lyder virkelig dejligt med fuglekvidder, lånte kollegaer og et nyt højskoleeventyr (!!)

Jeg er lidt nysgerrig på, hvordan en typisk uge ser ud i dit freelanceliv? Jeg tror, der er mange der overvejer, om det kunne være noget for dem at gå freelance...

Det er lidt svært at beskrive, for mine uger er så vidt forskellige. Men jeg forsøger: Jeg er optaget af at have gode rutiner for at holde ro i hovedet. Så jeg starter arbejdet klokken 8 hver dag (dejlig nemt når man er hjemme) og arbejder effektivt til klokken 12, hvor der er frokost. Ofte laver jeg andre ting om eftermiddagen, læser en bog, går en lang tur eller andet. I løbet af en uge arbejder jeg for to-tre forskellige arbejdsgivere. Lige den her uge forbereder jeg mig til en samtale jeg skal holde til et litteraturseminar i weekenden, korrekturlæser en akademisk bog, oversætter et reklamekatalog for et bureau og bruger en del tid på den nye højskole. Nogle uger rejser jeg til København eller til Norge, hvor jeg kommer fra. Jeg holder meget af at have tid til andre projekter og at være social, så jeg ønsker at have meget fritid. Der er sikkert mange freelancere som har en mere travl hverdag end mig. Det tager lidt tid at skabe det arbejdsmønster som passer en bedst, men man har meget frihed til at gøre det på sin måde.

Det var en god beskrivelse, synes jeg. Plus, det lyder virkelig som om du har skabt dig et liv, hvor alt det udenom arbejdet får lov at fylde mindst ligeså meget som selve arbejdet - hvis ikke mere 😊 Du har været lidt inde på det, men hvad kan du bedst lide ved ikke at være fastansat?

Ja, det har jeg, men det skal siges at det også har taget noget tid at komme derhen. Og det har været virkelig vigtig for mig at have den politiske bevidsthed og kritiske blik på arbejdsmarkedet med for at kunne gøre det. Det bedste med ikke at være fastansat er friheden til at vælge hvor meget, hvornår og hvor jeg vil arbejde. Jeg har for eksempel haft muligheden til at bo et halvt år i Tyskland mens min kæreste var på udveksling, og jeg kan bo hvor i verden jeg vil. Jeg er også glad for at slippe for det pseudoarbejde og stress man finder på mange arbejdspladser. Friheden ved at være freelancer gør at jeg kan lade andre ting end arbejdet fylde i mit liv.

Det giver mening, det du skriver med bevidstgørelsen, bevidstheden og kritikken. For man er meget i opposition, når man har et arbejdsliv, som falder udenfor den klassiske lønmodtagerboks. Jeg kan forestille mig, at du ofte skal forsvare dit valg? Og det hænger på en måde lidt sammen med mit næste spørgsmål: Er der noget du ikke kan lide ved at være ~ såkaldt ~ atypisk beskæftiget?

Jeg skal faktisk ikke så ofte forsvare det. Nogen forstår ikke helt konceptet med ikke at lade arbejdet fylde det hele, mens andre tænder helt på ideen og lader sig inspirere. Men ja, det er også nogle dårlige sider ved at være atypisk beskæftiget. Det er stor usikkerhed knyttet til det. Nogle måneder tjener jeg 30.000, andre måneder tjener jeg omkring 10.000. Så man er nødt til at leve relativt billigt. De sidste par årene har jeg haft en arbejdsgiver som ikke har betalt mig, fordi han har været i knibe i forbindelse med corona, og han har ikke givet klare beskeder om hvornår pengene kommer, men hele tiden holdt mig hen. Han skylder mig stadig penge, og han er en del af min familie. Så jeg føler mig utrolig sårbar, og den her situation er nok den mest prekære jeg har stået i. En anden stor frustration er at det er utroligt svært at få ordentlig betalt som oversætter/korrekturlæser. Jeg har fået for eksempel tilbudt 15.000 for at oversætte en krimi på 400 sider, for et af Danmarks største forlag. De fleste vil hellere hyre en studerende til arbejdet end at betale ordentligt. Den lave organiseringsgraden gør at der altid er nogen til at gøre arbejdet billigere, og jeg oplever at det er en svær skude at vende. Jeg ønsker mig bedre forhold og en større respekt for det arbejde jeg gør.

Det er nogle ret heftige usikkerheder og strukturelle issues, du er inde på der. Og spørgsmålet er jo, om man synes friheden, fritiden og meningsfuldheden i arbejdet opvejer usikkerheden. Det ville være rart, hvis det ikke var enten-eller.

Jeg ved jo, at du har været med til at lave litteraturseminar om arbejde og arbejdskritik, og det er en ret fin måde at bearbejde og kollektivisere udfordringerne. Men når du ikke laver seminar, hvem taler du så med om dine arbejdsforhold og -issues?

Ja, det ville være så fantastisk hvis det ikke var enten eller. Man lærer sig at leve med usikkerheden, men det er hårdt til tider. Jeg kunne dog heller ikke forstille mig et arbejde hvor jeg skulle møde ind på klokken otte hver dag, 261 dage om året.

Jeg taler om usikkerhederne med min mand og mine venner. Jeg synes det er ekstremt vigtigt at tale om det, så man ikke vender de negative følelserne indad. Det var nemmere at finde andre prekære, både enkeltpersoner og politiske grupper, i København. Der sad jeg blandt andet i et arbejdsaktivistisk kontorfællesskab.

Hear hear til ikke at vende kritikken indad og til fællesskabernes potentialer 🦋

Sidste spørgsmål: Hvilke råd ville du ønske du havde fået, inden du kom ud på et prekariseret arbejdsmarked?

Da jeg fik min første opgave som nyuddannet og skulle forhandle om en i udgangspunktet altfor lav pris, var jeg nervøs i hele den uge det varede. Jeg troede jeg var den eneste i en så usikker situation, så jeg ville ønske nogen havde fortalt mig at der var uendelig mange i samme situation - verden over. Det ville have fået mig til at føle mig stærkere og mindre alene. Et godt råd ville også være at jeg burde finde nogen af disse mennesker og organisere mig sammen med dem på et vis. Også ville jeg ønske nogen havde fortalt mig at jeg burde tage meget højere priser for mit arbejde. Nogen kunder har man i mange år, og det kan være svært at sætte prisen markant op senere. Hvis jeg skulle give et råd, var det at tage det med ro og ikke knytte dit værd til din arbejdssituation, og at huske at dårlige arbejdsforhold er et politisk spørgsmål og ikke skyldes at du er for kravstor eller doven - eller hvilken uddannelse du har taget. Tak for de gode spørgsmål!

Tak for svarene, Kaia ❤️

Du har faktisk rettigheder!

Arbejdsmarkedet kan føles som lidt af en jungle, hvis du falder uden for den klassiske lønmodtagerboks, hvor fast fuldtidsarbejde er normen. Har du mange løse ansættelser, er der mange kontrakter, pensionsindbetalinger (if you're lucky), perioder på dagpenge mm. at holde styr på. Det kan også være, at du ikke er helt sikker på, hvad du egentlig kan kræve af din arbejdsgiver. Derfor får du her en gennemgang af nogle af dine allermest basic rettigheder. For ja, selvom du ikke arbejder 37 timer på en kontrakt uden slutdato, så har du faktisk nogle rettigheder. Praise be!

Du skal selvfølgelig have en kontrakt

Det kan godt være, at der ikke er tale om en fastansættelse, men hvis du er ansat i mere end en måned med en arbejdstid på mere end 8 timer om ugen, så har du ret til en ansættelseskontrakt, der beskriver de vilkår, du er ansat på. Din løn, arbejdstid, evt. tidsbegrænsning osv. skal fremgå. Hvis ikke du får en ansættelseskontrakt, har du faktisk ret til en godtgørelse.

Du har ret til samme vilkår som din fastansatte kollega

Hvis du arbejder på deltid eller er midlertidigt ansat på en arbejdsplads, hvor der er fuldtids- og fastansatte, så er det her megavigtigt: Dine vilkår skal svare til deres. Selvom du arbejder færre timer end dine kollegaer eller din ansættelse har en slutdato, så skal din timeløn ikke være lavere end den er for din fastansatte kollega med tilsvarende arbejdsopgaver og erfaring.

Hvis din ansættelse bliver forlænget igen og igen, skal der være en god grund

Er du en af dem, der har været på samme arbejdsplads i mange år på forskellige kontrakter uden nogensinde at få en fastansættelse? Så skal du læse med her: Din arbejdsgiver må nemlig ikke forlænge dig i det uendelige, hvis ikke det er begrundet i objektive forhold, som det hedder. Hvis du har været ansat i et barselsvikariat og efterfølgende bliver forlænget i et nyt barselsvikariat, så er det i orden. Det er også okay, hvis din arbejdsgiver forlænger dig i en ny tidsbegrænset stilling, hvis du efter at have været ansat på et projekt bliver ansat på et andet. Men din arbejdsgiver må ikke tilbyde dig nye tidsbegrænsede ansættelser, hvis det bare handler om at undgå opsigelsesvarsler mv. Sker det, har du ret til godtgørelse. Derfor er det en rigtig god idé at få din arbejdsgiver til at begrunde tidsbegrænsningen på skrift.

Er du underviser eller forsker i staten? Din tredje forlængelse skal være uden slutdato

For dig, der er ansat i en undervisnings- eller forskningsvirksomhed i staten, er der nogle særlige regler. Din arbejdsgiver må nemlig gerne forlænge dig i en ny tidsbegrænset ansættelse uden at det er begrundet i objektive forhold. Men men men: det må kun ske to gange. Tredje gang du skal forlænges, har du ret til en fast stilling. Også selvom der måske dukkede et ledigt barselsvikariat op. Du kan altså kun have tre tidsbegrænsede ansættelser i streg.

Du har ret til at blive behandlet ordentligt

Sexisme, racisme og diskrimination i alle mulige afskygninger hænger desværre rigtig meget sammen med, hvordan man er

ansat. Det er kæmpe nedtur men helt vildt vigtigt at være opmærksom på. Det kan være svært at sige fra over for urimelig opførsel, hvis man er midlertidigt ansat og gerne vil forlænges. Eller hvis man er studentermedhjælper eller praktikant og håber på et job i virksomheden. Hvis du bliver udsat for noget ubehageligt, så husk altid at tage fat i DM, der kan rådgive dig om, hvad du kan gøre.

Pension & barsel - Issues, du skal være opmærksom på

Når det kommer til pension og barsel, kan det være både besværligt og dyrt at falde uden for normen om fast fuldtidsarbejde. Vi har ingen helt vildt gode løsninger, desværre, men vi opfordrer til, at du er opmærksom på de issues, der kan være, og tager fat i dit pensionselskab, din a-kasse eller DM, hvis du har brug for at hjælp til at gennemskue situationen. Vidste du fx at vilkårene for selvstændige på barsel blev væsentligt forbedret i 2021 eller at nogle pensionselskaber har selvbetalerordninger?

Særligt om pension

En usynlig negativ konsekvens ved et arbejdsliv med løse ansættelser er, at det meget ofte koster på pensionsopsparingen. Har du skiftende arbejdsgivere, risikerer du at ende med en masse klatpensioner i forskellige pensionselskaber, og det koster en masse i gebyrer at få dem samlet. Det bedste du kan gøre er at tale med din pensionskasse om mulighederne – og med andre i samme situation selvfølgelig: Hvad gør de?

Særligt om barsel

Det skulle gerne være helt vildt dejligt at blive forældre, men udsigten til barsel kan godt give anledning til panderynker og ondt i maven, hvis du fx er deltidsansat. Arbejder du deltid har det nemlig betydning for dine barselsdagpenge, som bliver beregnet på baggrund af de timer, du normalt ville arbejde. Tag fat i din a-kasse eller tal med din arbejdsgiver – hvis du har en – om mulighederne.

Kontakt DM

Som løstansat eller selvstændig kan alt det med rettigheder være mega uoverskueligt. Både at forstå men særligt at claime. En ting er jura, og hvad du har ret til på papiret, end anden ting er, hvad der foregår IRL ude på arbejdspladserne. Kontakt hellere DM en gang for meget end en gang for lidt, hvis du er i tvivl om noget.

Og måske ligeså vigtigt: Tjek afsnittet “Inspiration til organisering og handling” her i hæftet. Du er nemlig langt fra alene om at falde uden for normen, og forskellige fællesskaber kan på forskellige måder gøre os bedre til at kræve vores rettigheder – sammen.

Du er ikke. dit CV

Du ved det godt, du er meget mere end dit CV. Men måske glemmer du det alligevel en gang imellem. Hvis du gør, så prøv denne lille øvelse..

Jeg er ikke mit CV-mantra

Lav en kop urtete (eller kaffe, whatever works) og sæt dig foran et vindue, gerne om dagen med lys. Du tager først tre dybe indåndinger, inden du begynder at messe de følgende sætninger, gerne melodisk og dybt. Øvelsen kan vare alt fra et par minutter til en time.

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

Jeg er ikke mit CV

gratis arbejde sige nej til Det er svært at

Der er selvfølgelig eksempler på, at folk lykkedes med at arbejde sig til en bedre lønmæssig position, men der er også eksempler på det modsatte, hvor den ene underbetalte opgave efter den anden ikke leder til "den store mulighed", og de bedre betalte jobs udebliver. Og jo, der er selvfølgelig gråzoner og ædle formål. Desuden kan udbyttet af gratis arbejde måske tage form af andre værdier end penge. Faktum er bare, at omtale ikke dækker vores udgifter.

Men...

Ofte bliver gratis og underbetalt arbejde udført for at få noget på CV'et, for at få en fod indenfor, for at få erfaring, netværk, kompetencer. Det bliver udført med forhåbningen om muligheder, jobåbninger – another opportunity!

At kræve penge og ordentlig betaling for sit arbejde kan sommetider føles som de etableredes privilegerede position. Noget man som ung og nyuddannet først kan tillade sig senere – man må så at sige arbejde for at kunne få arbejde, der er betalt.

~ Gratis og underbetalt arbejde er selvuudnyttelse. Det underminerer vores personlige værdi, arbejdets værdi og mulighederne for at få en ordentlig betaling for vores arbejde i fremtiden.

~ Når vi accepterer gratis eller underbetalt arbejde, underbygger vi hinanden og ødelægger vores muligheder for kollektivt at kæmpe for bedre løn til alle.

Ved at sige ja til gratis arbejde eller underbetalt arbejde lader vi virksomheder tro, at vores arbejde er gratis. Det opretholder et udnyttende system.

Ikke alle har mulighederne for at arbejde gratis (fx med økonomisk støtte eller sikkerhed fra forældre). Ved at arbejde gratis er vi med til at opretholde og skabe ulighed.

Så...

Lad os sammen kæmpe for at skabe en ny kultur, hvor efterspørgsel på vores tid, ekspertise, kreative evner eller hvad du måtte besidde, naturligvis lønnes.

Brevkassen

Kære brevkasse

En af grundene til at jeg er blevet freelancer (udover at der ikke findes faste, betalte jobs i kulturbranchen) er, at jeg ikke vil være med på det konventionelle arbejdslivs stress med 8-4-arbejde, korte ferier, og at man skal møde ind hver dag. Jeg ønsker at arbejde så lidt som muligt og bruge mit liv til andre ting: læse bøger, lave frivilligt arbejde, bygge mine egne havemøbler. Men når jeg holder fri, kan jeg godt føle stress, fordi jeg jo ikke har fuldstændig styr på arbejdslivet. Jeg tjener egentlig ikke nok til at holde et normalt budget, og jeg ved ikke hvad jeg skal gøre næste måned. Har I nogle råd til, hvordan man kan modvirke denne følelse og være bedre til at skille arbejds- og privatliv?

Kærlig hilsen
Den arbejdssky

Svar 1

Kære arbejdssky

Lad mig starte med at sige, at jeg synes det lyder som et rigtig dejligt liv, du tegner op.

Til gengæld kan jeg også rigtig godt forstå, hvis du ikke kan slippe de stressende tanker. Det er min erfaring, at det er forholdsvis let at gøre sig fri af det konventionelle arbejdsliv med fast 8-16-arbejde (selvom jeg brugte nogle år på at samle mod til at sige mit fuldtidsjob op), men at det er ret meget sværere at blive fri for bekymringstanker omkring løn, pension osv.

Jeg har to forslag til dig:

1) Du skriver at du ikke tjener helt nok, og det er jo totalt reelt at stresse over ikke at have penge nok til at dække de faste udgifter. Hvis det ægte går dig på og holder dig oppe om natten, og hvis du ikke har en hel masse udgifter, du kan skære ned på, så synes

jeg du skal overveje, om ikke et deltidsjob på en café, som vikar i en børnehave eller lignende kunne give dig lidt ro. Det giver selvfølgelig lidt færre timer til at læse og bygge men forhåbentlig lidt større mental frihed, og det behøver jo ikke være for evigt.

2) Mit andet forslag er en Flexwerkerklassiker. Gå sammen med nogle andre. I et kontorfællesskab, en basisgruppe eller noget helt tredje. Fællesskaber giver mod, og det er uvurderligt at have ligesindede at spejle sig i og støtte sig til, når du bliver grebet af fremtidsstress. Og altså, så er der jo også muligheden for at gå all in på fællesskab og starte et kooperativ med nogle andre, der deler din arbejdslivsdrøm. Jeg siger det bare..

Du har truffet et forfriskende og modigt valg, hvor arbejdet skal passe til livet og ikke omvendt. Jeg hepper på dig!

Kh Mette fra Flexwerker

Svar 2

Kære arbejdssky

Vores kultur er indrettet, så vi lægger en stor del af vores identitet i vores arbejde. Vi er konsulenter, vi er freelancere, vi er projektledere. Når vores arbejdsliv så ikke fungerer, eller vi ikke er der, hvor vi tænkte, vi burde være, så påvirker det også vores selvopfattelse. Når vi samtidigt også bliver udfordret økonomisk, kommer det til at påvirke os negativt, og ved længerevarende belastning kan der opstå stress, som gør det umuligt for os, at adskille arbejds- og privatliv. Vi bliver derfor nødt kigge på, hvordan du får skruet et bæredygtigt arbejdsliv sammen.

I DM plejer vi at sige, at der skal være overensstemmelse mellem tre ting for, at vi lander et godt sted i arbejdslivet 1) hvad vi gerne vil 2) hvad vi kan 3) hvad arbejdsgiver efterspørger. Hvis der fx ikke er overensstemmelse

mellem, hvad vi gerne vil og hvad arbejdsgiver efterspørger, så kommer vi til at kede os, eller hvis vi kun laver noget, som vi gerne vil og kan, men som ikke bliver efterspurgt af arbejdsgiver, så bliver vi udfordret økonomisk. Denne tredeling kan også bruges til at se på, hvor du kan gå ind og skabe forandringer, så du får mere balance i dit arbejdsliv.

Du har nogle ønsker om frihed og fleksibilitet i dit arbejdsliv (=det du vil). Du har søgt at løse dette ved at blive freelancer, så du selv kan tilrettelægge dit arbejdsliv. Men her møder du modstand, da arbejdsmarkedet, kulturbranchen, ikke efterspørger dine ydelser (=det du kan) nok til at dække din løn. Dette betyder ikke, at du ikke er dygtig, men at der er mange om buddet. Du kan derfor forsøge at tilegne dig nye/flere kompetencer, som sikrer dig en indtægt i kulturbranchen, du kan leve af (vi ændrer på det du kan).

Da du er økonomisk presset, kan det være at øget kompetenceudvikling ikke er en mulighed. Derfor kan du se på, om dine kompetencer kan sættes i spil i andre brancher (vi ændrer på efterspørgsel), enten som freelancer eller ved et skifte til et lønmodtagerjob. Du kan fx gå på udkig efter, hvilke brancher og virksomheder, der strækker sig længst

i forhold til at yde medarbejderne fleksibilitet og desuden sørge for at få forhandlet mulighed for flekstid, hjemmearbejde eller evt. nedsat tid ind i din kontrakt. I denne løsning er du måske nødt til at på kompromis med nogle af dine ønsker. Vi hjælper dig gerne med at kigge på dine kompetencer og få dem oversat, så du får talt direkte ind i arbejdsgivers behov. Du kan booke en karrieresamtale hos os, hvor vi taler kompetencer og erfaringer og hjælper dig til at sætte ord på, hvad du kan.

Mvh
Sørine Storm,
Karrierekonsulent i DM

Inspiration til Organisering og handling

Kontorfællesskaber
Kontorfællesskabet er et oplagt sted, hvis du mangler et anker og et tilhørssted, hvis du fx arbejder som freelancer, eller kombinerer forskellige ansættelser. Kontorfællesskabet er på mange måder det sted, hvor mennesker med atypiske beskæftigelser mødes i tid og rum, og det kan være her, du finder ligesindede, som du kan spejle dig i, snakke og organisere dig med. Potentialerne for organisering i kontorfællesskaberne venter bare på at blive realiseret.

Kooperativer

Kort og godt er et kooperativ en demokratisk virksomhed, som ejes og drives i fællesskab. Mange har lyst til et arbejdsliv, som de selv har indflydelse på, så hvorfor ikke skabe en værdibaseret virksomhed, hvor medbestemmelse og samfundsengagement er de vigtigste grundsten? Den kooperative model kan være en modstrategi til midlertidig beskæftigelse og atypisk arbejde, og det at drive virksomhed og arbejde sammen med andre gør det lettere at opretholde en fast og stabil arbejdsrytme. Der er andre, der regner med, at man laver sin andel af arbejdet, og derfor gør man det. Og så kan fællesskaber altså noget magisk, de giver mod og de kvalitetssikrer både produkter og beslutninger. Yes! Kooperativer er optur. I hvert fald hvis du spørger os i Flexwerker.

DM's medlemsnetværk
Bæredygtig Fagforening. Politisk Kommunikation. Antiracistisk Netværk. DM har et hav af interessante og tematiske netværk, som du kan blive en del af. Netværkene er et godt sted at starte en samtale, ikke bare om de emner og det fag, der interesserer dig, men også om de vilkår og det arbejdsmarked du oplever. DM's mange netværk er startet og drevet af medlemmerne selv. Du kan blive medlem af et eksisterende netværk, eller du kan starte et selv, hvis du synes der er et, der mangler.

Basisgruppen

Basisgruppen er en samtalemøde, som rødstrømpebevægelsen brugte til at blive klogere på sig selv, på kvinders position i samfundet og på deres muligheder for at handle sammen. Helt praktisk mødes en gruppe mennesker og snakker sammen i runder, alle har et antal minutter at tale i, og man afbryder ikke hinanden. I Jordmorpjecen fra 1976, står der blandt andet at basisgruppen er den ideelle støttenhed: hvordan har vi det? Den ideelle analyse-enhed: hvorfor har vi det sådan? Og den ideelle handlingsenhed: hvad gør vi ved det? På den måde forbinder basisgruppen følelser, analyser og handlinger. Modellen kan fx bruges til at tale om arbejdsvilkår, just saying.

Faglig organisering

But of course! Fagforeningerne og faglig organisering er fundamentet for de arbejdsvilkår og det arbejdsmarked, vi har i dag, så selvfølgelig skal du bruge din fagforening. Du kan både deltage i de forskellige arrangementer, DM tilbyder, du kan stille op til bestyrelser og kæmpe for dine politiske sager og holdninger, eller du kan melde dig ind i et af de mange netværk hos DM.

Mikroorganisering med krea-element

Start en strikkeklub, syklub, hækleklub, tegneklub, you-name-it-klub, der også diskuterer de usikre arbejdsvilkår, der findes på det moderne arbejdsmarked. Måske kan I skiftes til at facilitere jeres møder, og måske læser I artikler eller uddrag af bøger, der giver jer inspiration og perspektiv på jeres samtaler? Vi kan da godt nævne en tekst eller to man kunne læse ;) Fx tidskriftartiklen 'Prekæritet og prekariat - sociologisk diskussion og politisk aktivisme' af Bjarke Risager, bogen 'Det fleksible menneske - eller arbejdets forandring og personlighedens nedsmeltning' af Richard Sennett eller artiklen 'Fagre nye arbejdsliv? Set gennem fire fremtrædende kritiske-sociologiske samtidsdiagnoser' af Michael Hviid Jacobsen og Anders Petersen.

Når man arbejder uden en fastansættelse, men har tilknytning til en fast arbejdsplads, kan man danne kollektiver eller klubber og handle i fællesskab for bedre fælles rammer. Det gør man blandt andet i mediebranchen. Når man taler sammen, får man et bedre udgangspunkt at forhandle vilkår ud fra – og til tider et grundlag for at forhandle i fællesskab. På Information lykkedes det freelanceklubben i 2012 – i samarbejde med de fastansatte – at hæve de overenskomstregulerede minimumstakster for freelanceindhold med op mod 30 procent. Siden er minimumstaksterne forhandlet op løbende, og de enkelte freelancere har fået bedre redskaber til at forhandle de enkelte opgaver. På Soundvenue blev der startet en klub for anmeldere i 2019, og det resulterede i en fordobling af freelancehonoraret. Selvom anmelderhonoraret stadig er lavt, i forhold til fagforeningernes prissætning, må man da gerne råbe et lille "Hurray".

ANGRY EMAIL RESPONSE

So, sometimes you get an email with a request from a big company asking you to work for free. Here's an idea for a reply. Feel free to copy/paste or adjust. You might want to be a little more diplomatic, but we didn't have it in us today...

Subject: Thanks but no thanks

Hi...

Thank you for your request. I would love to work with you and can definitely bring a lot to the table. However, I cannot justify doing the job for free / for the salary you propose. Here's why:

- I assume you get paid for your work, so why shouldn't I? Like you, I have an education and many years of experience.
- My work will add an increased value to your brand and like everything else in life: Nothing comes for free.
- Exposure does not pay my bills. If it did, I would be rich.
- Aaaaand the bigger picture: If companies like yours do not want to pay for my kind of work, you will ultimately not be able to get the quality you demand, because my line of business will no longer exist. Co-dependence is an actual thing.

I also assume that your co-workers get paid for their work, so before you ask another freelance person like me to work for free: Please don't, we are each other's co-workers!

If you revise your budget, please feel free to get back to me (hint: you might find a surplus in the salaries of your probably many managers, mid-level managers etc.). As I said, I would love the opportunity to work with you.

Best...

Vi har sms'et med to af DMs medlemmer, som forsøger at navigere på et usikkert arbejdsmarked. Læs med og få indblik i deres hverdage i Sønderjylland og København.

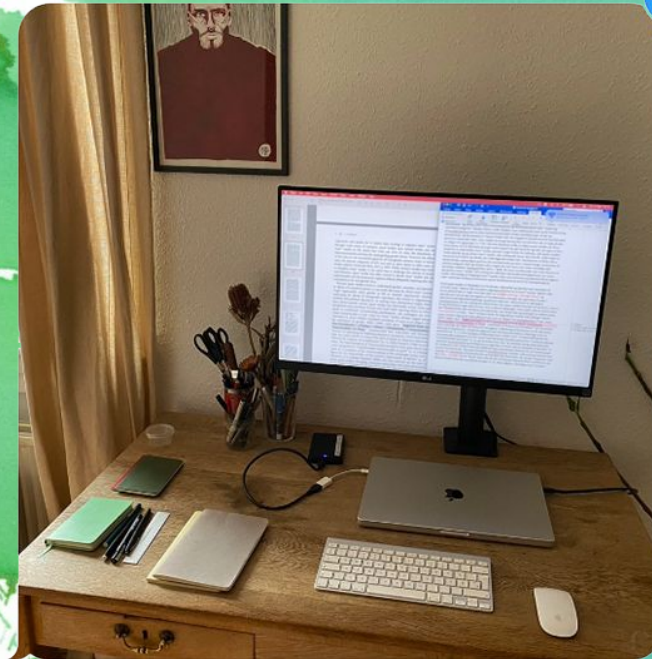
S
M
S

Godmorgen A
Fedt at du vil sms'e ✨ Vil du ikke starte med det lidt tørre og fortælle mig lidt om din uddannelsesbaggrund og din arbejdssituation?

Ok, min uddannelse. Jeg har læst på universitet. Jeg var længe om det - helt sikkert en af dem de gerne ville til livs med fremdriftsreformen.

Min arbejdssituation er pt. ret sammensat. De fleste af mine penge tjener jeg på et lønarbejde: jeg er fuldtidsansat på en mellemstor kulturinstitution i København, men arbejdsdagene er lange, så jeg er der kun i gennemsnit tre gange om ugen. Ved siden af det har jeg alt det, som jeg betragter som mit rigtige arbejde: forskelligt kunstnerisk og intellektuelt arbejde. Noget af det er lønnet, men meget af det er ikke. Lige nu har jeg nogle lønnede oversættelsesopgaver, noget ulønnet redaktionsarbejde og en udstilling til sommer, hvor materialeudgifterne er dækkede. Jeg er del af et atelier- og kontorfællesskab så de dage, hvor jeg ikke er på mit lønarbejde, arbejder jeg der.

lige nu er jeg fanget i min lejlighed med corona, men jeg kan sende et billede af det lille skrivebord jeg har her:

Det er ret genkendeligt for mig, det du skriver. Jeg har også to jobs lige nu, hvor det ene er et helt klassisk lønarbejde med fast kontrakt, løn under sygdom, pension og det hele. Til gengæld er det ufaglært, så jeg skal arbejde en del for at tjene nok.

Er der noget, du godt kan lide ved at have et sammensat arbejdsliv? Jeg kan godt lide at mit arbejde ikke kun er skærmarbejde. Og så kan jeg godt lide fleksibiliteten, selvom jeg lige nu synes jeg arbejder for meget til at udnytte den ordentligt.

Hvis jeg skal være ærlig, så er der ikke umiddelbart noget ved at have et sammensat arbejdsliv, som jeg sætter pris på, men det er svært at svare på kategorisk. Jeg kan godt lide at lave forskellige ting, men hvis jeg kunne leve af bare at gøre én af dem, det er ikke så vigtigt hvilken en, ville jeg have det fint med at lave de andre ting i min fritid. Faktisk synes jeg tanken om at have en hobby eller en fritidsinteresse, som ikke skulle omdannes til noget andet, ikke skulle være med henblik på noget, er enormt tiltalende.

Men jeg ved ikke.. det er også blevet vanemæssigt. det er som om det har arbejdet sig ind i min måde at forstå mig selv på, at jeg hele tiden har gang i alle mulige ting.

Jeg synes der er et spændende udsagn, at du godt kan lide fleksibiliteten, men ikke har tid til at udnytte den. Det fik mig i hvert fald til at smile.

Haha, det var et dumt udsagn. Jeg kan lide en fleksibilitet, som jeg tydeligvis ikke har. Det er nok mest af alt en slags drømmefleksibilitet. Jeg arbejder meget nu, fordi jeg håber, at jeg på sigt kan få et federe arbejdsliv. At jeg kan stoppe på mit ufaglærte arbejde. Ikke fordi jeg ikke kan lide jobbet, men fordi det er for hårdt at kombinere. Det er altså ikke så meget fleksibiliteten i det sammensatte arbejdsliv, jeg kan lide, som fleksibiliteten i det arbejdsliv, vi prøver at skabe med Flexwerker. I den lille konstellation, som Flexwerker er, har vi meget fleksibilitet og frihed. Det sammensatte i sig selv kan godt være pres, agreed.

Nyt spørgsmål: Er der noget du ville ønske nogen havde fortalt dig, inden du kom ud på et prekariseret arbejdsmarked?

nu er jeg på mit lønarbejde 🤔 så jeg svarer senere

Jeg er også vej 😊

(Red.) Her stoppede korrespondancen. Lønarbejdet opslugte tiden. Nattevagter, rådhedsvagter og tusind jern i ilden slugte tiden. Vi har alligevel valgt at bringe sms'erne, fordi vi synes, de giver et realistisk blik ind i kombinatørens arbejdsliv og de overvejelser, der følger med.

Prekært pensum

Her har vi samlet et pensum til dig, der gerne vil vide mere om prekarisering og organisering. Forvent genkendelighed, humor og en ordentlig omgang arbejdskritik, som skal minde dig om, at du ikke selv er skyld i din løse ansættelse.

Skønlitteratur

Dagene, dagene, dagene, 2021
Tone Schunnesson
Gads Forlag

De ansatte, 2018
Olga Ravn
Gyldendal

Det nye mig, 2021
Halle Butler, oversat af Sigrid
Kraglund Adamsson
Harpyie

Døgnkioskmennesket, 2019
Sayaka Murata, oversat af Mette
Holm
Grif

Lageret Huset Marie, 2015
Jonas Eika
Lindhardt og Ringhof

Mit arbejde, 2020
Olga Ravn
Gyldendal

Sabotagemanualerne, 2018
Ida Börjel, oversat af Henrik
Majlund Toft og Mathias
Kokholm
Antipyrine & Krabbeholm

Faglitteratur

Arbejdskraftens spøgelse
1979
SABAE, Sammenslutningen af
Bevidst Arbejdssky Elementer
Husets forlag

Bullshit Jobs, 2019
David Graeber
Penguin Books Ltd

Hyldest til lediggang, 2016 (1932)
Bertrand Russell, oversat af Line
Bahner
Atlas

Kollektiv: Peripeti, 2020,
årg. 17. nr. 31
Tidsskrift for dramaturgiske
studier

Laziness Does Not Exist, 2021
Devon Price
Atria Books

*Make Bosses Pay: Why We Need
Unions*, 2021
Eve Livingston
Pluto Press

*Prekarisering – og akademisk
arbejde*, 2018
Birger Steen Nielsen, Niels
Warring, Janne Glerup, Peter
Olsén
Frydenlund

*Pseudoarbejde - Hvordan vi fik
travlt med at lave ingenting*, 2018
Dennis Nørmark og Anders
Fogh Jensen
Gyldendal Business

Reinventing Organisations, 2014
Frederic Laloux
Nelson Parker

Roden til alt ondt, 2017
Eskil Halberg
Forlaget Nemo

State of Insecurity, 2015 (2013)
Isabell Lorey, oversat til
engelsk af Aileen Derieg
Verso

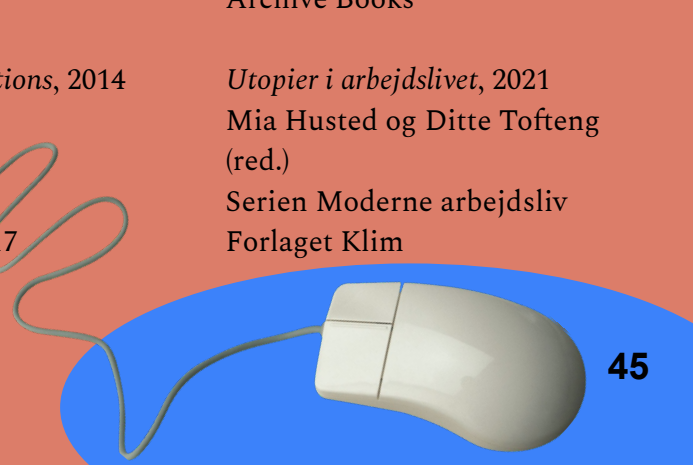
*The Refusal of Work: Rethinking
Post-Work Theory and Practice*,
2015
David Frayne
Zed Books Ltd

*The Precariat: The New
Dangerous Class*, 2011
Guy Standing
Bloomsbury Publishing Plc

*The Problem with Work:
Feminism, Marxism, Antiwork
Politics and Postwork
Imaginaries*, 2011
Kathi Weeks
Duke University Press

To Become Two, 2018
Alex Martinis Roe
Archive Books

Utopier i arbejdslivet, 2021
Mia Husted og Ditte Tofteng
(red.)
Serien Moderne arbejdsliv
Forlaget Klim

DM

DM er en fagforening for over 60.000 akademikere. Vi arbejder for, at vores medlemmer kan skabe et meningsfuldt arbejdsliv med plads til både karriere og privatliv. Og det gælder også alle vores medlemmer, som ikke er i faste fuldtidsstillinger. I DM tror vi på, at forandringer er noget, vi opnår i fællesskab.

Flexwerker

Flexwerker er et kooperativt bureau, stiftet af fem kvinder med baggrund i antropologi, pædagogik, journalistisk og design. Vi beskæftiger os med prekarisering, organisering og deltagelse og har bl.a. samarbejdet med en række fagforeninger om nye tiltag til medlemmer, der falder uden for normen. Flexwerker er som initiativ – og senere som kooperativ – opstået som reaktion på et usikkert arbejdsmarked, så vi kan på alle måder relatere til porøse og alternative arbejdsliv. Dem har vi også selv. I Flexwerker er vi Maja Louise Sørensen, Mette Katrine Jensen, Luna Svarrer, Johanne Aarup og Anne Leavy.

Udgivelsesår

2022